

svarende bestemmelser i andre love fra de senere år og tilsigter ikke ændringer i forhold til de hidtidige bestemmelser.

Loven har ifølge § 16 virkning fra *den 1. april 1970*.

Paragraffen indeholder endvidere *overgangsbestemmelser*, som giver bestående mindre skoler ret til fortsat at modtage statstilskud, selv om de ikke kan opfylde lovens krav til elevtal, såfremt de kan opfylde friskolelovens hidtidige krav hertil. Der gives endvidere undervisningsministeren bemyndigelse til i et vist omfang at fravige kravet om elevtal i 1.-7. årgang. Bestemmelserne lempedes yderligere under folketingets behandling af hensyn til ældre, små skoler.

Lovforslaget fik ved 1. behandling en positiv modtagelse af alle ordførerne, som fandt det væsentligt, at de frie skoler fremdeles anerkendes som et væsentligt led i uddannelsessystemet.

Medens mange af lovforslagets bestemmelser måtte anses for forbedringer, var der dog også bestemmelser, som gav anledning til kritik og ønske om ændringer.

En del af disse ønsker — bl. a. vedrørende kravene til elevtal — blev imødekommet ved ændringsforslag, stillet af undervisningsministeren i udvalgets betænkning. De væsentligste af disse er omtalt i det foregående.

Af betænkningens indhold skal i øvrigt anføres følgende:

„ . . . Spørgsmålet om muligheden for at yde tilskud fra det offentlige til udgifter til befordring af elever i private skoler har været drøftet i udvalget. Udvalget henstiller til ministeren at optage forhandlinger med kommunerne om gennemførelse af en ordning, hvorefter kommunerne yder tilskud til disse udgifter i samme omfang som til eleverne i den offentlige skole. . . .

. . . . Det er efter udvalgets opfattelse af den største betydning, at der sikres eleverne i private skoler adgang til tilstrækkelig og kvalificeret specialundervisning, jfr. lovforslagets § 4, og udvalget forventer, at bestemmelserne herom udbygges og administreres på en sådan måde, at alle børn får adgang til den hjælp, der af samfundsmæssige og pædagogiske grunde må anses for ønskelig. Udvalget har med glæde noteret sig den positive holdning til dette spørgsmål, som er kommet til udtryk i en henvendelse fra de kommunale organisationer. I denne forbindelse udtaler udvalget håbet om, at det vil være muligt at gennemføre en ordning, hvorefter en privat skole for elevens hjemstedskommunes regning kan henvise en elev til specialundervisning i en anden skole i den kommune, hvori den private skole er beliggende. Herved undgås, at eleven — som det nu ofte vil være tilfældet — må tilbagelægge store afstande i skoletiden for at opnå